

друга улица. Но какво бѣше очудването ми, когато *Николо* ме позналъ между толковато минувачи и дойде та кацна на ржката ми.

Тото бѣше направилъ гнѣздото си въ едно дърво на улицата. Когато нѣкой день не го видѣхъ, азъ отивахъ при дървото и извиквахъ: „Тото! Тото!“ и той излизаше отъ дупката и идеше да си вземе порцията.

Дървенъ кракъ, отиваше на всѣкъждѣ, гдѣто му покажахъ съ прѣста си.

Маргарита ми доведе три малки. Отъ начало тя имъ носѣше залъччета, които ѝ давахъ, но